

Gennem fabrikken sidste gang

(frit efter Dan Turells digt: Gennem byen sidste gang)

Når **jeg** bliver fritstillet, vil jeg gerne slentre fabrikken igennem en sidste gang
Det skal være mit sidste beskedne ønske
Jeg vil gå gennem min arbejdsplads
Igennem Aller Tryk
Som jeg har gjort så mange gange før
Og jeg vil **vide** det er den sidste gang
Og jeg vil vælge min rute med omhu
Styre uden om gulvene på direktionsgangen med dyrekøbte træsorter
og uforståelige beslutninger
Jeg vil gå langs dem der knokler med lægge kuponhæfter i med håndkraft
Jeg vil se kernerne langsom blive fyldt med bladlæg
Som en gammeldags spolebåndoptager blev fyldt med musik
Måske vil jeg tage et ark fra båndet, skære det, og se om overløbene passer
Bladre i det uden at læse noget
Ikke fordi det er sidste gang
Men fordi ... så kan jeg stå og tænke på
hvor kort og mærkeligt arbejdslivet er
Den ene dag er man en højt skattet medarbejder
Den de spørger til råds og tigger om overarbejde i endnu en weekend
Den næste dag er man den, som ledelsen mener, de bedst kan undvære
Den som ikke var forandringsvillig nok

Jeg vil åbne døren til trykkeriet, mærke vibrationerne og støjen.
Og jeg vil mærke lugten i næsen af trykfarve, olie og papirstøv
Og jeg vil stille mig bag det gule værk og blive overvældet
Og ikke ville kunne gribe ind og ej heller have lyst
Bare blive overvældet af hvor meget papir der kan vikle sig om en gummidug
Og hvor hurtigt papiret kan løbe rundt om **så** mange valser og være **så** sejt at pille ud
Huske fornemmelsen af at træde i farve og olie,
Blive suget ned som i kviksand
Fornemme varmen fra maskinen og sveden på kroppen.
Men jeg vil huske, at der **dengang** var mennesker omkring mig
Nogen jeg kunne spørge til råds,
Spille bolden op af
Nogen der kunne grine af det hele og række mig værktøjet

Jeg vil blive overvældet og fugtig i øjnene uden påviselig grund

og meget, meget fjern
og når jeg har fattet mig, vil jeg ryste mine skuldre
ryste mine mange minder af mig, som en hund ryster sin våde pels
eller som når man kommer ud fra biografen fra en film
Jeg vil gå ned langs 91'eren som en skygge
Hele vejen ned vil jeg være ledsaget
Af alle mine forhenværende kolleger
Som jeg har været venner med, skændtes med, festet med
og være udmattet sammen med
Og de vil alle være genfærd
Og ingen andre end jeg vil *se* de er der, men det er de
Vi sætter os en stund på vendestængerne
Forsigtigt på den standsede papirbane
Husker alle de hurtige replikker, legene, drillerierne
Ham der kunne fikse bilen, eller computeren
Ham der klippede hår på folk mellem rulleskiftene
Og vi tager afsked med alting og hinanden
Og vi er ikke sentimentale
Men luften er fyldt af noget ingen ved hvad hedder eller er
Og vi går der i tavs samtale
Og hen imod smedeværkstedet er de væk igen
Alle skyggerne er smeltede
Og selv fader jeg ud lidt længere nede
Min sidste slentretur gennem min arbejdsplads er forbi
Og en enkelt skygge mindre befærder fabrikken

*Tilegnet Erik Jensen, Finn Pedersen, Garth Hansen, Gitte Hansen, Jesper D.
Sørensen, Jørgen Mauritzen, Mads Christiansen, Ole Christensen og Peter Bomark*

Offsetklubben Aller Tryk generalforsamlingen 18.marts 2007